

31. Vaid (zu lesen nach STENZLER सुमनाः पुष्पमालतयोः). ÇĀṆḤ. GṚH. 1, 8, 4, 15. PĀ. GṚH. 2, 6. M. 2, 182. सुमनसः (nach NILAK. gen. sg. in der Bed. Gott) शेषाः प्रतिगृह्य MBh. 3, 16644. मनो ह्लादयते यस्माच्छ्रियं चापि ददाति च । तस्मात्सुमनसः प्रोक्ताः 13, 4696. fgg. 14, 2394. 15, 482. R. 2, 24, 26. 43, 14 (42, 16 GORR.). 100, 31 (108, 33 GORR.). R. GORR. 2, 25, 18. 3, 76, 13. 6, 97, 19. Ç. 7, 2. 8, 10. Spr. (II) 93. 6037. Bhaṣ. P. 3, 15, 19. 24, 8. 4, 29, 53. 5, 2, 6. 6, 18, 56. im comp.: शमीसुमनोमालिन् ḌCV. GṚH. 4, 6, 4. R. 5, 11, 20. Suç. 1, 103, 12. 243, 19. Ç. 48, 20. Spr. (II) 1782. VARĪH. BṚH. S. 48, 35. RĪGA-TAR. 4, 245. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 25. Bhaṣ. P. 4, 15, 7. 29, 54. 5, 2, 9. 8, 7, 12. सुमनोगन्धमाकात्म्य Verz. d. B. H. 142, 10 v. u. du. P. 2, 4, 78. Schol. pl. (oder im comp.) Blumen und zugleich Kluge Spr. (II) 118. Ç. 16, 24. KATHĪS. 73, 21. — b) *Jasminum grandiflorum* AK. 2, 4, 2, 53 (oder सुमना). TRIK. H. an. MED. Vaid. — c) N. pr. verschiedener Frauen KATHĪS. 123, 219. fgg. Gattin Madhu's und Mutter Viravata's Bhaṣ. P. 5, 15, 18. — d) n. *Blume* BHARATA zu AK. nach ÇKDn. विना गन्धं च सुमनः ÇATR. 10, 185. — Vgl. सौमनस, सौमनस्य.

सुमनस्य (von सुमनस्), nur partic. °स्थमान 1) *günstig, hold* RV. 6, 74, 4. 7, 33, 14. 10, 51, 5. 7. AV. 1, 35, 1. 2, 35, 5 u. s. w. VS. 15, 2. — 2) *fröhlich, wohlgemuth, nach Herzenslust* RV. 6, 75, 8. AV. 7, 43, 1. 14, 2, 17. 31. 39. VS. 12, 57. TBA. 3, 7, 3. कोत्रास्त्य्यत्तु सु° LĀT. 2, 9, 4. ḌCV. GṚH. 4, 7, 6. PĀ. GṚH. 1, 6, 3.

सुमनामुख adj. (f. ḥ) *heiteren Antlitzes* ÇĀṆḤ. GṚH. 3, 12. 14.

सुमनाय् (von सुमनस्), °यते *wohlgemuth* —, *heiter werden* gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12.

सुमनायर्न m. patron. SaṆsk. K. 184, b, 11 wohl fehlerhaft für सौम°.

सुमनास्य m. N. pr. eines Schlangendämons HARIV. 9503. — Vgl. समानास und सुमनोमुख.

सुमनीकर (सुमनस् + 1. कर), °करोति *erfreuen* BHATT. 3, 2.

सुमनोक्त (सुमनस् + श्रोक्तस् *Götterbehausung, Götterwelt*: °सं जगाम HARIV. 7453. सुमनो° die neuere Ausg.

सुमनोक्षय m. N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 5, 19.

सुमनोत्तरा f. N. pr. eines Frauenzimmers und Titel der über sie handelnden Erzählung P. 4, 3, 87, Vartt., Schol.

सुमनोमत्तक m. N. pr. eines Mannes RĪGA-TAR. 6, 339. 347. nach TACV. zwei Namen.

सुमनोमुख m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 5, 3628. — Vgl. सुमनास्य.

सुमनोर्गन्ध n. *Blüthenstaub* AK. 2, 4, 2, 17.

सुमनोस्तता f. *eine blühende Schlingpflanze* Spr. (II) 378.

सुमनोक्त् adj. (f. स्त्री) *überaus reizend, — lieblich*: Vogel MBh. 1, 1106. ३५ 5976. वैष्णव 3, 1834. गङ्गाधर्यः 13, 1839. गौतमीतीर् BRAHMA-P. in L.A. (III) 49, 7. PĀṆĀR. 1, 8, 1. शास्त्र PĀṆĀT. Pr. 3.

सुमनोक्त s. सुमनोक्त.

सुमन्तु 1) adj. *leicht kenntlich, wohlbekannt*: नामन् RV. 10, 12, 6. 64, 1. — 2) m. N. pr. eines Lehrers (Schülers Vjāsa's und Verfassers eines Dharmaśāstra) ḌCV. GṚH. 3, 4, 4. ÇĀṆḤ. GṚH. 4, 10, 6, 6. Ind. St. 1, 233. fg. 4, 57. MBh. 1, 2418. 2, 106. 12, 1592 (अश्मकसुमन्तुना). 12337. HARIV. Theil.

siv. 7999. VP. 276. 282. Verz. d. B. H. 92, 4. No. 1017. 1028. 1166. Verz. d. Oxf. H. 18, b, 8. 19, a, 19 (pl.). 30, b, 32. 53, a, 32. 54, b, 3. 6. 55, a, 38. b, 28. 62, a, 22. 266, b, 3. 21. 271, a, 12. 279, b, 43. 356, a, 34. Bhaṣ. P. 1, 4, 22. 12, 6, 58. 75. KULL. zu M. 5, 66. 11, 141. °सूत्र citirt unter महाघनिक. N. pr. eines Fürsten WEBA, KASHNAG. 251. eines Sohnes des Gāhnu VP. 399. सुजत्तु der gedr. Text. — Vgl. सौमत्त.

सुमन्तुनामन् adj. *einen wohlbekannten Namen führend* RV. 6, 18, 18.

सुमन्त्र 1) adj. *einen guten Rath habend, gute Pläne machend* Spr. (II) 6558. — 2) m. N. pr. verschiedener Männer: ein Lehrer mit den patron. Bābhava Gautama Ind. St. 4, 373. ein Rathgeber und Wagenlenker Daçaratha's R. 1, 7, 3. 8, 4. 2, 34, 10. 53, 2. R. GORR. 2, 39, 15. 89, 3. 7, 59, 26. WEBA, RĪMAT. UP. 302. RAGH. 13, 53. 14, 47. ein Rathgeber Harivara's KATHĪS. 52, 264. ein Sohn Antariksha's VP. 463, N. 14. ein älterer Bruder Kalki's KALKI-P. im ÇKDn. — DAÇAK. 3, 9. 9, 20.

सुमन्त्रक m. = सुमन्त्र N. pr. eines älteren Bruders des Kalki KALKI-P. im ÇKDn.

सुमन्त्रित adj. *gut gerathschlagt*; impers.: मया न मन्त्रकुशलैर्विद्वैः सक्त सुमन्त्रितम् R. 2, 59, 20. सुमन्त्रितं करं *gut rathschlagen* Spr. (II) 7121. *gut berathen*: कर्मन् 5557. प्रारम्भ 7122.

सुमन्त्रिन् adj. *einen guten Minister habend* Spr. (II) 2875. — 5606 ein guter Minister, aber offenbar schlechte Lesart.

सुमन्त्रबुद्धि adj. *von sehr geringem Verstande* MBh. 5, 7297.

सुमन्त्रभाज् adj. *sehr unglücklich* MBh. 1, 5903.

सुमन्त्रा f. Bez. einer Çakti PĀṆĀR. 3, 2, 6.

सुमन्त्र adj. *sehr gedämpft, — leise* ḌCV. Ç. 2, 15, 11. 4, 8, 21.

1. सुमन्त्रन् n. pl. *gute Wünsche*: श्रौतौ युञ्जे दीक्षि सुमन्त्रभिः RV. 8, 90, 9.

2. सुमन्त्रन् adj. *gute Andacht verrichtend, gute Wünsche aussprechend*:

कारु RV. 7, 68, 9. 3, 2, 12.

सुमन्त्र्यु m. N. pr. eines Devagandharva MBh. 1, 4814 (सुमन्त्र्यु ed. Bomb.). eines freigebigen Mannes 13, 6266 nach der Lesart der ed. Bomb., भुमन्त्र्यु ed. Calc.

सुमर् 1) adj. n. impers. *leicht zu sterben* oder n. *ein leichter Tod*: यथा न मये उज्जीवि तथा न सुमर् ध्रुवम् R. GORR. 2, 57, 20. — 2) m. Wind H. c. 171.

सुमरीचिका f. Bez. einer der neun Arten von Tushṭi im Sāmākhya TATTVAS. 39.

सुमस्त्रिक m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 362 (VP. 192 सुमस्त्रि, सुमस्त्रिक in der neueren Ausg.).

सुमक् m. N. pr. eines Sohnes des Gāhnu HARIV. 1423 nach der Lesart der neueren Ausg., सुनक् die ältere.

सुमक्त् adj. *sehr gross, valde magnus* (im Raume, in der Zeit, der Zahl, der Menge, dem Grade nach): शरण Nis. 5, 22. सुमक्दधानम् (über diese neutrale Form s. u. मक्त्) MBh. 3, 16236. काय, वपुस् R. 3, 50, 26. 55, 1. सागरं सुमक्त् 6, 34, 14. नारायणसरस्तीर्थ Bhaṣ. P. 6, 5, 3. श्रववाय HARIV. 2014. श्रवपत्यलाभ (zu श्रवत्य gehörig, also überaus zahlreich) R. 1, 39, 7. जन 6, 101, 33. शास्त्राणि Spr. (II) 7123. भोष्यानि VARĪH. BṚH. S. 46, 81. बल Nis. 11, 9. वध R. 2, 21, 32. श्राव्य MBh. 3, 2985. वीर्य R. 1,